

רחל מהחלת על כל העולם

איך להצליח עם מיליונרים

„את חושבת שזה חכמה להשיג ממיליונר כרטיס נסיעה לחוץ-לארץ? תשמעי מה שאני אומרת לך: זה הדבר הכי פשוט, כל בחורה, הכי פשוטה יכולה לעשות את זה.“

„אבל אני לא קיבלתי רק כרטיס. אני קיבלתי גם כסף.“
השיחה הזאת התנהלה במסעדת הפאר גונדולה, בין שתי נשים, הפשוטות למיליונרים. לאחת קוראים דליה, והיא היתה נשואה כבר למישהו באמריקה, ורכשה כבר נסיון רב בענייני מיליונרים ונשואין.

דליה א'

לשנייה קוראים גם כן דליה, היא ה' שיגה לא מזמן את המיליונר הראשון שלה, והיא עדיין טרייה וחסרת-נסיון.

לארוחה העשירה בגונדולה הזמינו, כמוכן, את שתי ה' ישראליות הללו, כי מה מהמיליונרים ה' שוהים עכשיו ב' ארץ. וכשהמיליונרים היו עסוקים באכילה ובשתייה, נתנה דליה א' שיעורים במיליונריות לדליה ב'.

„כרטיס נסיעה הסבירה להסבירה פרטוק, בעלת הנסיון, „זה דבר שהם כולם נוהגים. זה לא בעייה בשבילם. אבל אם את רוצה לדעת, אז מה שיותר שווה, זה אם הם מציעים לך נשואין, כי נשואין זה כבר דרגה אחת יותר גבוהה.“

„אבל גם זה לא שווה הרבה. כי הם סתם מזמינים אותך, תן, והפנים אותך לפילגש שלהם, ל' מאהבת, ואחר כך את צריכה לחזור כלי נשואין ובלי כלום, סתם ביזבוז זמן.“

דליה ב'

„אם תשמעי לי, או המציאה הכי ג' דולה, זה להתחתן כאן, ולנסוע לשם אחרי הנשואין. זה דבר בטוח. תשמעי לי, זה מה שצריך לע' שוה. אני כבר מכירה את כל החכמות שלהם, כמו את כף יד.“

„אבל אני קיבלתי מההורים שלו גם כסף לחיות שם, לא רק כרטיס.“ הצטעקה ברפיון דליה ב', ששמה דליה אופיר, והמשיכה להאזין לשיעור.

„תראי, אני כבר הייתי נשואה, וכבר היו לי די הרבה מיליונרים, ואני יודעת הכל. אני אומרת לך שכרטיס וכסף כל זה לא רציני. העיקר זה החתונה.“ פסקה דליה א'.
דליה פרטוק היא ישראלית טהורה. מ' מוצא מרוקאי. היא היתה נשואה במשך שלוש שנים, נשואין אורחיים, לקצין ה' ביטחון של השגרירות האמריקאית, וחייתה איתו באמריקה.

אחר כך היא נפרדה ממנו, חזרה ארצה, ובדרכה לארץ עברה בפאריס. שם היא מצאה את פפסו, קבלן בניין עשיר מאוד, ממכסיקו. היא נסעה איתו למכסיקו, וכש' הם כמעט עמדו להתחתן, היא חזרה לארץ, לאחר שהסבירה לו, שהיא מוכרחה לקבל את הארץ של ההורים שלה.

בארץ היא הכירה את המיליונר הפלני בוי, פפנזלי גודשטיין, ובעזרת הכר' סיס של המכסיקאי היא הסע לאנגליה ל' בלות קצת עם המיליונר האנגלי, „ואולי אני אתחתן בסוף עם האנגלי מי יודע.“ היא מודה, „העיקר, אני אומרת, זה ל' התחתן.“

„אבל אני לא איכפת לי, ההורים שלו יצאו אותי בשש מאות דולאר, אני לא נוסעת כלי מיל“, התוודתה הלשונית ה' דליה השנייה.

השיחה הסתיימה, המיליונרים שילמו. דליה אחת כבר עזבה את הארץ עם ה' מיליונר שלה, והדליה השנייה אורתת כבר אל מזוודותיה. בסוף, כשה' שתיהן תחתונה. כולם יודעים את זה. כי אין דבר העומד בפני הרצון.

זיוה בעתן האמריקאי

הן התרוסנה, בדרך שלהן, את החייל ואת כל מה שהוא עושה. „הן תדרושנה כניעה על כל צעד ושעל. והאם אפשר לתאר צבא עם נשים כאלה?“ כולנו תקהה שנעתה על הנשים הישראליות היא יותר טובה מדעתה על הנשים האמריקאיות.

עבדים במקום גברים

השחקנית הישראלית זיוה רודן למדה במשך ימי חייה הרבה על החיים, ועכשיו היא יכולה להגיד: „אני מרגישה שמקומה של האשה הוא עדיין בכיתה, זה בתנאי שהיא אשה אמיתית.“
בראיון עם עיתון אמריקאי היא גילתה אפילו יותר מזה: „יש לי הרבה תוכניות לעתיד, והחשובה ביניהם היא הקמת משפחה, זאת מיד לאחר שאמצא את הגבר המתאים.“

באותו עיתון היא סיפרה איך שירתה שנתיים בצבא, איך למדה לירות ברובה, ולרוק רימונים, „אבל הגברים“, היא הודתה, „עושים את זה פי מאה יותר טוב ממני.“ לכן היא חושבת ש„הצבא אינו מקום לאשה נשית. לבישת המדים, ההצדעה, וכל זה, גורעים מהנשיות. אבל בישראל אין ברירה. הנשים מוכרחות להילחם.“
וכשהיא נשאלת מה דעתה על גיוס נשים אמריקאיות לצבא, היא התנפלה על הנשים הללו בשצף קצף: „הנשים האמריקאיות, היא אמרה, „נראות אולי מבחוחן בסדר, אבל מבפנים הן כמו דגים קפואים.“

„אם הנשים האמריקאיות תגויסנה לצבא, אמריקה לא תהיה זקוקה עוד לאויבים. הן תהרוסנה את הצבא יותר מהר מאשר פצצת המימן.“

„הנשים האמריקאיות לא בונות דברים, הן רק הורסות. הן היו הופכות את הצבא להריסות.“

„נשים צריכות להיות נשים, וגברים צריכים להיות גברים, והנשים האמריקאיות לא מבינות את זה. אין בהם חום, אין בהן נשיות אמיתית, הן מתייחסות אל בעליהן ואל אוהביהן כמו אל לילכות. הנשים האמריקאיות לא צריכות גברים, הן צריכות עבדים. והן מתייחסות אל בעליהן כמו אל אנשים נחותים, כמו לעבדים. וברור שהן תתנהגנה בצבא כמו שהן מתנהגות בחיים האזרחיים.“

שקספיר -

עם תיקונים

זה כבר ארבע שנים מסתובבת נערה ברחוב דיונוגוף ומרגיזה אותי. כי מזה ארבע שנים אין תקווה מור ונתנת לי שום חומר לרחל עליה. כמה זמן אפשר? אז עכשיו נמצאים אנשים ועושים את זה במקומי. הם מתלחשים שיש משולש חדש במחזה אותלו. לא אותלו, דסדמונה ויאנו,

תקווה מור ואתלו

אלא אותלו, דסדמונה ופיטר דרומגול, הבמאי.

בתחלה, כשפיטר דרומגול הגיע ארצה, ונתן את תפקיד דסדמונה לתקווה מור, איש לא לחש עליהם שום דבר. גם אחר כך, כשהוא הפך ידיד המשפחה של תקווה ובעלה שאול, עוד לא לחשו. רק אחרי-כך.

לאור הזכרונות

למרגלית אנקורי לא חסרו מעולם חברים. כל חבריה היו חברים טובים, ועד שנסעה לחוץ-לארץ, לא פסקה ההצלחה, בשטחים הברותיים אלו, מלהאיר לה פנים. היא עזבה את ההצלחה הזאת, נסעה לארצות-הברית, והתחתנה שם עם ספר נשים. היא חייה איתו חיים טובים, אבל התגעגעה אל ידידה החתיקים מהארץ. בתחילת הקיץ, היא הגיעה ארצה, ומיד חיידשה את ימי נעוריה. היא נפגשה שוב עם כל ידידיה וחבריה הטובים, העלתה איתם זכרונות מהימים הטובים, והכינה לעצמה זכרונות חדשים בשביל הימים הבאים.

באותו ההודמניות הטובות היא אפילו רמזה שאינה שמחה כל כך לחזור לארצות-הברית, והיתה רוצה להישאר בארץ, ולהמשיך לבלות בה. אבל היא חזרה לארצות-הברית, שבה לפגוש את בעלה, והתוצאה: היא נמצאת בחודשי הריונה הראשונים. בכל זאת היא מתכוננת להופיע בטאון גול הניו יורקי, יחד עם להקת הפינג'אן, אתם היא מופיעה כל ערב בקפה פינג'אן. ליתר בטחון יושב שם גם בעלה באופן קבוע, כדי לשמור עליה. מה שבטוח — בטוח.

הרוויח ממנה את לחמו בכבוד, אך בצימצום.

לפני חודשיים, לאחר תקופה קצרה של נשואין, התגרשו בני הזוג, והשבוע נמצא איתן תלוי ללא רוח חיים, בביתו.

דבר דומה אירע לפני למעלה משנה לעופרה לרר, בת דודתו של איתן לרר. עופרה נישאה לבן משפחת מושזין הרחובותית, קיבלה, כמתנת נשואין, דירה גדולה, בת ארבע חדרים, חיתה זמן מה עם בעלה, ונפרדה ממנו.

לאחר הפירוד הלך הבעל לפרדס, ושם בלע כמות גדולה של רעל עכברים. הוא ניצל ממוות רק בנס. עופרה התחתנה שנית, בנשואין אזרחיים, שם בחור מראשון-לציון, ורק מאוחר יותר הצליחה להשיג גט רשמי, מבעלה הקודם.

מסתבר שקשרי המשפחות בין נס'ציונה לראשון לא עולים יפה, והשמעות מההלכות בסביבות הללו אומרות שהאשמה על כך היא בעיקר בהורים.

מוות בדירות הפאר

בשבוע שעבר נמצא איתן לרר, פקיד בבנק לאומי ברחובות, כשהוא תלוי במיטתו בביתו, בדירת נשואיו המרווחת, בנס'ציונה. בזה הסתיים אחד הפרקים הטרגיים, בשרשרת האסונות, המתרחשים על משפחות העשירים בנס'ציונה ורחובות.

איתן היה בן למשפחת לרר, משפחה עשירה מאוד, החולשת על אלפי דונאמים של פרדסים בנס'ציונה והסביבה, ונחשבת לבעלת כוח ועושר, כמו משפחת בן-עמי מנתניה.

לפני כמה חודשים התחתן איתן עם בחורה רחובותית ממשפחת שטיימן והשניים עברו לגור בדירה בת ארבעה חדרים, שניתנה להם כמתנה ממשפחת החתן. משפחת שטיימן, בניגוד למשפחת לרר, לא ידועה לא בכבוד ולא בעושר. לאביה של הבחורה היתה חנות לזבל כימי, שהפכה, במשך הזמן, לחנות לעציצים, והוא